

2/8°

1862

Wuczba

Wot Speczotka teho
Kschesczianstwa

Krotke

Droswuczenje

wot tych.

najnusnichich Wuczbow
teho Kschesczian-
stwa,

wobzebie so tych

Kotiz kprjenemu molej kBo-
zemu Blidu hicz chzedza.

M.S.

schini

Wjeltemu molej salozene a
wola

South. Matthia;

ane a knamakanja.

1807.

Lube Džjeczi!

Tudy macze wy te najnus-
nische wuczbe teho Ksche-
sczijanstwa. Prozujeze
so, so byschcze 1. Katechismus
derje nawukli. Potom 2.
czuncze hebi tudy to roswu-
czenje snajomne, a na to smi-
cze 3. To wukladowanie te-
ho Katechismusa, kiz je w Ka-
menzu satozene, tak pschindze-
cze wy kposnaczu teje Wjer-
noscze. Wukcze tejs kwjeru
Psalme, Spruchi, a Krylis-
sche, kposkylnenju we tej wjeri.

Boh dai ktemu Radu a
Sbozje, a sposchcz, so bysch-
cze wy a schizy drusy ksches-
czijenjo dostojni Hosczo
pschi Bozim Blidzi buli!
Pisane w Wujesdži pola Tu-
chorja ton 10. Dzen teho Mjes-
kaza Januariusa, w Džeczi
1741. Pschi druhim Czischcze-
nju su 10. nusne Praschenja pzi-
kajene.

I. G. B. P. V.

Wě Měni Jezusowem!

1. Wo cjo dyrbi šo Cłlowek najwja-
zy staracj?

So by wjecznu sbožnosz dostał.

2. Schto ma wučnycz, so by wjecznu
sbožnosz dostał?

Czl. wjeze:

1. Prawje wjerić.

2. Prawe živenje wescz, a

3. Sbožnje wumrecz.

3. Sczoho može to nawučnycz?
s. Katechismuša.

4. Schto je Katechismus?

Krotke rosmuczenje Božeho Pi-
šma wot tych najnusnišich wučz-
bew nascheho Kšeshezijanswa.

5. Sczoho je Katechismus sary?
s. Božeho pišma, aby s. Biblije.

6. Schto je Bože pišmo?

To słowo Bože, kotrej psches-
nučzdaczej teho šw. Ducha, wot
tych Prophetow a Zaposchtolow,
knaškej sbožnoszi do knihow sapi-
šane je.

7. Kaš schelaka je ta wučzba Božeho
pišma?

Dwojaka, Sakon a Evangelion.

8. Schto je Sakon?

Ta wučzba, kiž nam pokazuje

Kajzy my bmy, scho my czinicz, a
czoho so wostajicz dyrbinny.

9. Schto je **Evangeliion**?

Weseta powescz wot Bozeje na-
by, wodacza tych rjehow a wjecz-
nej sboznoscze, we Krystufu.

10. Budze **Sakon** a **Evangeliion**
teyz we **Katechismufu**
prjotknesene?

Haj, 1. **Sakon**, w **Bozich** dze-
pacz kasnjach.

2. **Evangeliion** we tych 3. **Arti-
kelach**, a tych druhich ztučach tego
Katechismufa.

11. **Wele** ztučow ma **Kate-
chismus**?

Schesz: 1. **Boze** dzešpacz kasnje:

2. **Kšchescziansku** wjeru,

3. **Wotze** nasch ic.

4. **S. Chčenizu**,

5. **Hamt** teje kluczow, a

6. **Boze** wotkasanje.

12. **Schto** wuczi **prjena** ztuča?

Prawe žiwjenje wesz, to je, to do-
bre czinicz, a tego stejho so wostajicz.

13. **Schto** druha?

Prawje wjericz.

14. **Schto** czecza?

Prawje so modlicz.

14. **Schworta**?

Swojeje chčenizy so dopomnicz,
a swoj chčeniski plub swojeru dzer-
žecz.

16. Pjata?

Pravu pokutu czinicž, a šo spo-
wedacž.

17. Schesta?

Bože wotkasanje dostojnje wu-
žiwacž.

18. Praj mi Spruch?

Dokelž wot małosze šwjate pi-
šmo wjesch, može tošamo cze roso-
wuczicž kšbožnoszi, psches wjeru do-
Krystuša JEsusa, pschetož schitko
pišmo psches Bože nadunenje date,
je wuzitne křwuczenju, křdowedženju,
křšwarenju, křpoljepschenju we prau-
dosczi, so by Boži Czlowek do-
konjany był, křchemu dobremu skut-
ku hotomy. 2. Tim. 3, 15-17.

Bože džešacž Kasnje.

19. Na wele tafflow je Boh
Kasnje napisat?

Na dwje kamenczi taffli.

20. Kaš wele kasniow bjesche
na prjenej?

Ze prjenj Czi.

21. Wot czoho nas roswucza?

Wot lubosze Božeje.

22. Kaš dyrbisch Boha lubo-
wacz?

Wosche scheho.

6 Bože džefacž Kasnje.

23. Kač wele kasnjow bjesche na
tej druhej rasli?

Ze druhe hndom.

24. Wot cžoho nas tešame ros-
wucja?

Wot luboscze teho blischeho.

25. Kač dyrbinymy swojeho blis-
scheho lubowacž?

Jako sam so.

26. Praj mi Spruch?

Ty dyrbiš Boha twojeho Kne-
sa lubowacž sžykej swojej wutrobu,
sžykei swojej duschu, a se wschej
swojej mozu, a swojeho blischeho,
jako sam so. Matth. 22. 37.

27. Na cžo mamy pschi kojždej
kasni kedžbowacž?

1. Na to sže, kotrež je sakasane, a

2. Na to dobre, kotrež je pschi-
kasane.

28. Praj mi wot teho Exempelje?

We prjenej kasni je

1. Sakasane, sžo pschibojstwo, to
swohnkomne a snuzkomne.

2. Pschikasana, ta snuzkomna Bo-
ža služba, kotraž we bojosczi, lu-
boszi a domjerenju wobsteji.

Praj mi Spruch?

To je ta lubosz k Bohu, so my
jeho kasnje dzeržimy, a jeho kas-
nje

nje nejšu czechke, 1. Jan. 5, 3.

We druhej kasni je

1. Sakasane, to wotšweczenje Božeho mena.
2. Pšchikasane, to šweczenje Božeho mena.

Praj mi Spruch?

Wołaj šo femni we tym czasu teje Nusy, da chzu ja cze wumozę a ty dyrbisch me kwalicž, Psalm 50, 15.

We czeczej kasni je

1. Sakasane, to wotšweczenje teho šwjateho dnja.
2. Pšchikasane, to šweczenje teho šwjateho dnja.

Praj mi Spruch?

Smicze to słowo horje sczichej myšlu, kotrež do was schcziepene je, a može wasche dusche s božne cžinicz. Bydžcze pač cžinerjo teho słowa, a niž jeno pošlucharjo, što tremž wy šo šami šjebacze, Jacob 1, 21. 22.

We schtwortej kasni je

1. Sakasane, to sazpiczje tych starschich.
1. Pšchikasane, to cžeszenje tych starschich.

Praj mi Spruch?

Wy džjeczi; bydžcze pošlusčne šwojim starschim we tym Knesu,

8 Bože dźěšacž Kasnje.

pschetož to je sđobne, Ephes. 6, 1.

We pjatej kasni je

1. Sakasane, to nepscheczělstwo.
2. Pschikasana, ta lubosnosž.

Praj mi Spruch?

Schtuž swojeho bratra hidži, ton je mordar, a wy wjesze, so mordar nima wjeczne žiwjenje tak so by' pschi nim wostalo, 1. Jan. 3, 15.

We sčestej kasni je

1. Sakas, ta nepotsiwosž.
2. Pschikas, ta potsiwosž.

Praj mi Spruch?

Nech budže mandželstwo czešne bžeržane pala schitich, a mandželste tožo newomasane, ale kurwarjow a mandželstwa łamarjow budže Boh šudžicž, Hebr. 13, 4.

We šydmej kasni je

1. Sakas, ta nepraudosž.
2. Pschikas, ta praudosž.

Praj mi Spruch?

Wulki dobytč je, schtuž bohabo jasny je, a došč ma ta tem, schtož jemu Boh da. Pschetož my nicžo na šwjert pschinešli nejšmy, a je šjawne, so tejšch nicžo sneho wur nesež nebudžemy, 1. Tim. 6, 6. 7.

We wošmej kasni šu

1. Sakas, te lžy.
2. Pschikas, ta wjernosž.

Praj

Praj mi Spruch?

Wotkladžcže tzu, a reczje wjer-
nosz, kojzdy se swojim blischem,
dokelž my stawy smy beřobu,
Ephes. 4, 25.

We džewjatej kasni su

1. Sakas. te ste žadoszje.
2. Pshikas. te postoczenje stych
loschtow.

Praj mi Spruch?

Za napominam was, jako po-
brožnikow a zusnikow, sđaluycze
so czjelnych loschtow, kiž napsche-
czimo duschi wojuju, 1. Petr. 2, 11.

We džefatej kasni je

1. Sakas. to pshinarobzene ste po-
žadanje, a jeho prijene hibanje.
2. Pshikas. ta dofonjana swjatosz
a praudosz.

Praj mi Spruch?

Wobleczje so teho noweho czto-
weka, kotryž po Bohsy stworeny
je, we wjernei praudoscyi a swja-
toszi, Ephes. 4, 24.

29. Schto srosemisč ty psches
to ste?

Rječ.

30. Schto je rječ?

Pšhestupenje teho sakonja, aby:
schicko, schtož je Božim kasnjam
napscheczimo.

31. Kač schelaki je rječ?

Dwojaki: 1) Ton pschinaroczeny, a

2) Ton pschicžineny, aby woobendženy.

32. Schto je ton pschinarodženy rječ?

Nemož we dobrem, a pokilenie kšchemu stemu.

33. Schto je ton pschicžineny rječ?

Duž smyšlemini, žadosczemi, słowami a skutkami to sće cžinimy, aby teho dooreho žo wostajimy.

34. Kač schelaki je ton wobendženy rječ?

Dwojaki: Dječ 1) teje słabošće, duž jedyn kšchescžijan snewjedomnosczu, aby spschekwatanjom žo pschelada.

2) Teje samopaschnosče, duž cžlowek wjedomnje a s dobrej wolu to sće cžini, aby teho dobreho žo wostaji.

35. Ssu da schizy cžlowekojo rješchnizy?

Haj, jeli so prajimy, so žaneho rjecha nimamy, sawedžemy žo sammi, a prauda we nas neje, 1. ž. Jana 1. 8.

36. Schto srosemisch ty psches do dobre?

De

Dobre skutki.

37. Schto su dobre skutki?

Schitko to, schtož jedyn wjerjas
žy psches mož teho B. Ducha po tych
džekacž kasniach sebi dobreho po-
mysli, reczi a cžini.

38. Sažlužimy sebi psches dobre
skutki sbožnosž?

Nje, tužamu dostanemy slutej
nady.

39. Čžohodla da dyrbimy dobre
skutki cžinicž?

Dokelž je Boh pschikasał je, a
wone wot wjerny šwjetšicž dyrbja.

40. Schto ma wobsanženje Božich
džekacž kasnjow we sebi?

Jene Bože roženje a šluber je.

41. Schto rosy Boh?

Rjechi domapytacž aby žtra-
fowacž.

42. Kaš schelaka je ta žtraffa?

Trojaka: 1) Čžjelna, jako wejna,

2) Duchomna, jako šdžerženje
rječow.

3) Wječna, jako šatomansstwo,

43. Schto lubi Boh?

Dobrotu cžinicž.

44. Komu?

Tym kiž jeho lubuja, a jeho ka-
suje džerža.

45. Kaš schelaka je ta dobrota?

Trojaka: 1) Čžjelna, jako mjer.

2) Du

2) Du

12 Křesťjanská Wjera.

2) Duchomna, jako wodacze rječow.

3) Wječna, jako sbožnosz.

46. Praj mi Spruch?

Ča Bohabojasnosz je křitkinn wjezam wužitna, a ma slubenje teho njezišeho a pschichodneho žiwjenja, 1. Timothy. 4, 8.

47. Stoha je sbožnosz?

Wona we tem wobsteji, so ta duscha budze Boha widzić, a swjata a jara wešeta byč. Čo čjeto budze krasne, mozne, a nesmertne, schitko do wječnosze.

48. Praj mi Spruch?

My budjemy Bohu podobni, pschetož my jeho widzić budjemy tak, kaž won je, 1. Jan. 3, 2.

Wy budjecze so swětelicž swe wureknenem a krasnem wešelijom 1. Petr. 1, 8.

Prawi budza so swjećicž jako slonczkow we swojeho Wotza kralestwi, Matth. 13, 43.

Čjeto budze byte wšlaboscz, a budze stanucz wmozy, 1. Cor. 15, 49.

Ssmercž wjazny nebudze, aniz srudoba, aniz wołanje, aniz bolosz wjazny nebudze, sjew. Jana 21, 4.

Boh je was powołał k nesachodnemu a k nesmasanemu a k neswjadnemu

dnemu

dnemu herbstwu, kotrež wam skho-
wane je wnebeřach, 1. Petr. 1, 3.4.

Křesćianska Wjera.

49. Schto je wjeriž?

Boha śnacž, jeho słowo sa wje-
ste dzeržecž, a ƚo jemu dowjericž.

50. Schto je ta prawa wjera?

To wjeste a twerdžje sakožene do-
wjerenje teje wutrobny, skotrem wo-
na schitke Bojosze wjernosze horje
wosme, ƚo jich možuje, a ƚebi
přizpi.

aby:

Ta wjera je twerde sakoženje te-
ho, na kotrehož nadžiju stajimy, a
je wjeste dowedženje teho, schtož ne-
widžimy, kHebr. 11, 1.

51. Wle žtužkow ma wjera?

Cži. 1) Wedženje, aby wjedomnosž,

2) Dowedženje, aby připaw,

3) Dowjerenje, aby nadžiju.

52. Je wjera křbožnosći nusna?

Haj, přchetož schtuž wjeri, a
chcženy budže, ton budže křbožny,
schtuž pař newjeri, ton budže sata-
mann, praji Křystus pola Mark.
16, 16.

53. Do koho dyrbimy wjericž?

Do Boha.

14 Ršchesczianska Wjera.

54. Schto je Boh?

Boh je jeden wječny Duch, kiž je schhomozny, schhomjedomny, schudžomny, dobročimny, šmilny, šiwjaty, wjerny a prawy.

55. Je da wele Bohow?

Nje, wono je jeno jene jenicžke Bojstwo.

56. Kač wele je Parschonow we tem jenicžkim Bojstwi?

Czi: Wotz, Syn a šm. Duch.

57. Kač welje je Artikelow?

Czi.

58. Schto je Artikel?

Staw, aby Wuczba.

I.

59. Wot čoho rošwuczi nas ton Prjeni?

Wot Wotza, a wot skutka teho stworenja.

60. Schto je Boh ton Wotz?

Za prjenja Parschona we Bojstwi.

61. Schto je Boh ton Wotz činił?

Won je stworil nebesa a zemju, a schtož we nich je.

Praj mi Spruch?

Schitko, schtož widžimy, je sničežeho sczinene, Hebr. 11, 3.

62. Schto je stworicž?

Šnie

Sniczeho nj schto czinici.

63. Kak schelake su te stwore-
nja?

Dwojake: 1) Ze newidomne,
jako su jandzelje.

2) Ze widomne, jako su czlo-
wekojo, sionzo ic.

64. Schto su jandzeljo?

Duchojo.

65. Kak schelazy su Jandzeljo?

Dwoji: Dobri a sli.

1) Dobri su sweczni, mudri, a
mozni duchojo.

2) Sli su mozni, lesni a spje-
schni, ale nepscheczelni duchojo,
kiz su wot Boha we hordoszi a ne-
posluschnosczi wotpanuli, a teho-
dla do wjeczneho satamanstwa pschi-
schli su.

66. Schto je czlowek?

Zene prawje krafne stworenje
Boze, a wobsteji sjeneho spra-
wneho czjela, a sjeneje rosomne-
je duschje.

67. Kak schelaki je schtant tych
czlowekow?

Schtworaki: 1) Zeje newinosze,
2) Zeje rjecha, 3) Zeje nadny, a 4)
Zeje krafnosze.

68. Schto czini Boh ton Wotz
njete?

Won schitko sdzerzi, wobstara,
a psched stem wobarnuje.

Praj

Praj mi Spruch?

Boh neže schitke wjeze se swojim
možnem słowom, Hebr. 1, 3.

II.

69. Wotczoho roswuczi nas ton
drubi Artikel?

Woe Boha Ssyna, a wot skut-
ka teho wumozjenja.

70. Schtu je Boh ton Ssyn?

Za druha parschona we Bojstwi,
kotraž wot Wotza plodzjena je, wjer-
ny Boh a wjerny czlowek.

71. Kač budze Boh ton Ssyn
hewač menowany?

Jesus, to je Sbožnik.

Mesias a Krystus, to je žalbo-
wany.

Immanuel, to je Boh snami.

72. Na czo mamy we tej wucz-
bi wot Krystuša ředz-
bowacz?

Na czi wjeze, na jeho parschonu,
žtant a hamc.

73. Schto je wot jeho parscho-
ny řwjerenu?

So je wjerny Boh a wjerny
czlowek.

74. Kač wele ma da naturow?
Dwoje: Bojstwu a czlowstwu

75.

75. Kač schelaki je Krystušowy
žtant?

Dwojaki: ton žtant

1) teho Ponizenja, a teho

2) Powoschenja.

76. Schto šluscha žzantej teho
pomženja?

Teho narod, kudoba, čzerpenje,
šmercz a porebanje

77. Schto šluscha žzantej teho
powoschenja?

To žheli deljestupenje, horjestas-
čje, do nebes spjeczje, šedzenje
k Bozej prawizy a pschichod k sudej.

78. Kač schelaki je Krystušowy
hamt?

Trojaki: 1) Woschimjeschniski,

2) Prophetiski, a

3) Kralowski.

79. Schto je Krystus czinił ja-
ko Woschimjeschni?

Won je šo šam sa nasche rječě
na kšizju Bohu woprowač, a naš
k Bohon: wujednač.

80. Schto czini Krystus jačo
Propheta?

Won nam Božu wolu šjewi.

81. Schto czini Krystus jačo
Kral?

Won knezi na wschjech štwore-
njach.

82. Kat schelake je Krystušowe
Kralestwo?

Trojake: Kralestwo 1) Zeje sche-
homozn, aby natury,

2) Zeje nady, a

3) Zeje krašnosze, aby czeŕze.

83. Schto je Krystušowe wu-
moženje?

Dnž won schitkim žowekam,
psches šwoju dofonjanu pošlu-
šchnoš a cžerpenje, se šwojej krowju,
wot rjehow, šmercze a wot mozn
teho cžerta, jene wumoženje je
saštužit.

Praj mi Spruchi?

Boh je teho, kotryž wot žaneho
rjeha nicžo newedžiŕše, sa nas krie-
wej cžiniš, so bychmy my we nim
ta praudoš byli, kotraž psched Boh
hom płaczi, 2. Cor. 5, 21.

Jesus Krystus je tej šmerczi tu
mož wsak, žiwenje paš a nesachod-
noscz na šwjetlo pschinešł psches to
Evangelion, 2. Tim. I, 10.

III.

84. Wot cžoho rošwuczi nas
ton cžeczi Artikel?

Wot š. Ducha, a wot skutka
teho šweczenja.

85. Schtu je Boh ton šw. Duch?

Za cžecza Parschona we Bojštwi
kotraž

kotraj mot Wotza a Esyna wuf-
hadza.

86. Schto czini ton sw. Duch:
Won powoła, rošwjeczi, wo-
šweczi a šdzerzi.

87. Schto je to Powołanje?
Wono je to prjene šjewenje a po-
dowanie Božeje nady, kiž kojždeho
czloweka sbudzi a wabi, tajku
Božu nady posnacž a horjewšacž.

Praj mi Spruch?

Boh je czinił, so bychu teho Kne-
sa pyttali, hacž bychu jeho nama-
šacž a namašacž moli. Zaposcht,
Skutk. 17, 26. 27.

Praj mi Exempelje?

Ton Bohot Felix. Zaposcht,
Skutk. 24, 25.

Ton šhubeny Esyn, Luk. 15, 11.
Ta žonska India, Zaposcht,
Skutk. 16, 14.

88. Schto je to rošwjeczenje?

To je to polnišche rošwuczenje a
možne dowedzenje tych poškušnych,
so potom JEsuša šwjetalischo šna-
ja, a do njeho wutrobnje wjerja.

Praj mi Spruch?

Boh našeho Knesa JEsom
Krysta, ton Wotz teje czeše, daj
wam Ducha teho rošoma a šje-
wenja,

wjenja, kšwojemu samemu posnaczu, a rošwjjetlenje woczy wascheje myšle.

89. Schto je to wušwjeczenje?

To je ta nowa duchomna mož a nada, psches kotruž ton wjerjazy cžlowek potom po Božej woli dobre skutki cžinicž može.

Praj mi Spruch?

My smy Boži skutk, stworeni we Krystužu IČsuzu kdobrym skutkam, Ephes. 2, 10.

90. Schto je to sčzerzenje?

To je to wobarnowanje a schjebne wedzenje tych rošwjeczenych a wušwjeczenych, so woni we wjeri a wšwjatam žiwjenju wostanu a pschiberaju.

Praj mi Spruch?

Ton Boh scheje nady, kiž nas powowat je kšwojej wječnej krašnosći, we Krystužu IČsuzu, ton budže was, kiž wy mału kwilu czerpicze, dohotowacž, wobtwerdžicž, pošylnicž a saložicž, 1. list. Pjetra, 5, 10.

91. Psches cžo cžini ton šwjasty Duch to schitko?

1) Psches Evangelion aby Bože słowo.

2) Psches šwoje dary a dobrote.

3) Psches kščiž a cžerpenje.

92. Kajki wuzitk da to pschineše?

1) Kosfaccyje tych rjehow, Zap. Skutk. 2, 37.

2) Tu wjeru do JEsom Krysta, kRom. 10, 17.

3) To wodaccyje tych Rjehow a praudosj, kRom. 3, 25.

4) Sswjate žiwjenje, Gal. 5, 22, 23, 24.

5) To dźjeczastwo Bože, kRom. 8, 14, 15, 16.

6) To horjestaccyje wot mornych, kRom. 8, 11.

7) To wječne žiwjenje, Ephes. 2, 8, 9.

Wotze nasch.

93. Schto je modlitwa?

Kosreczenje jeneje wjerazeje wutroby s Bohom.

94. Kaš schelaše je to modlenje?

Dwojake: 1) To swohnomne, kotrež so tež sertom a se słowami stane.

2) To snuzkomne, kotrež so swutrobu, bes swohntnych słowow stane.

95. Komu dyrbimy so modlicž?

Ssamolutzy kremu czijeniczke mu Bohu.

96. Kaš dyrbimy so modlicž?

Sroso.

Srosomom, snutyrnoscju, swu-
trobu a we dźjeczajem domjerenju.

97. Dy a dže šo mamy modlicj?

Pšcheto a Ichudjom.

98. Sa koho dyrbimy prošycj?

1) Sa šo, 2) sa wschitkich czlo-
wekow, a 3) tež sa šwojich ne-
pšhecželow.

99. Šhto dyrbi nas kmodlenju
nawabiczj?

1) Nascha nusa, czjelna a du-
chomna.

2) Boža pšchifasnja, a

3) Bože šlubenje. Pšchetož Boh
praji: Wołaj šo kemni wczasju teje
nusy, da chzu ja cže wumoz, a
ty dyrbisch me kwaliczj, Psalm
50, 14.

100. Kotra je ta najšepsche a najš
krafnišche modlitwa?

Zon Wotze nasch, kotryž Ie-
sus šam mustajit a nam prijotk
pišat je.

101. Kaš budže Wotze nasch
rosdžjeleny?

Do czjoch thelow, 1) Do šapo-
czatka,

2) Šsydom prostwow, a

3) Teho wobšanknenja.

102. Šhto prošymy wot Boha
wtych šydom prostwach?

Zo pšchiwobroczenje teho dobre-
ho, jake

1) Ssweczenje Božeho mena,
Niz nam, Kneže, niz nam, ale
tvojemu menu daj kwalbu, twojeje
nady a praudy dla, Ps. 115, 1.

2) Pšchifod Božeho kralestwa,
Ssmu my dźjeczi Bože, da bmy
tejšch herbojo, a zwar Boži herbojo,
a sobuherbojo Krystuſowi, Rom.
8, 17.

3) Dopelnenje Božeje wolje,
Boh nech czini was hottownych,
we wschitkim dobrym skutku, so
byschcže jeho wolu czinili, a nech
dokonja we was to, schtož psched
nim je spodobne, psches IEsom
Krysta, Hebr. 13, 21.

4) Czjelne dare,
Nech wy jysze, abn wy pijecže,
abn schtož wy czinicže, czincže schitko
Bohu kczesczi, 1. Cor. 10, 31.

To wotwobroczenje, teho sľeho,
jako:

5) Wobacžje rječow,
Tak tejšch budže wam moj nebes-
ki Wotežez czinicž, jeli so wy nemo-
dacže kojždy swojemu bratrej, swa-
schich wutrobom jich wine, Matth.
18, 35.

6) Swarnowanje psched rje-
chami,

Žane

Žane, kiba cžłowśke spytowanje, neje was nadeschło. Ale Boh je swjerni, kiž was nebudže psches wasche samoženje dacz spytowacz: ale budže cžinicž, so to spyttowanie tak konja dobyže, so wy je snesž možecze, 1. Cor. 10, 13.

7) Spuschčenje teje žtraffy tych rječow.

Sbožny je ton muž, kiž spytowanje sneše, pschetož vyz won prawy scžlneny je, dostane won tu krouu teho žiwjenja, kotruž ton Knes blubil je tym, kotsiž jeho lubuja, Jacob. 1, 12.

103. Schto rječa Zamen?

Haj, sawjernje, wopraudže.

104. Praj mi Spruch:

Za praji wam: Schitko, schtož wy prošycze we waschej modlitwi, wjercze jeno, so wy tožamo dostacz budžecze; wono so wam budže stacz, praji Krystus, Mark. 11, 24.

Ssw. Chczeniza.

105. Schto je Sakrament?

Sswjaty skutk wot Boha wusstajeny, dnyž won, psches widomne wjeze, swoju nebesku nadu a kuba bla podawa, schenkuje a sasngluje.

106. Schto kluscha kójdemu
Sakramentej?

1. Njeschto widomne, aby
šwjerne.

2. Njeschto newidomne, aby ne-
beske: jako wšwjatej chczenizy wo-
da a šw. Duch, we Božim wotka-
sanju kľeb a Krystušowe czjeło,
wino a Krystušowa kres.

107. Kak schelake šu Sakramente?

Dwojake, a kluscheju aby kstare-
mu, aby k nowemu Testamentej.

108. Kotre kluscheju kstaremu
Testamentej?

Wobrsesanje a jurowne jehnjo.

109. Czobodla nimamy tejšamej
wiazzy?

Dokelž sej Krystus šym starym
sakonjom hohrje šbjennł je.

110. Kotre Sakramente kluscheju
k nowemu?

Ssw. Chczeniza a Bože Wot-
kasanje.

111. Schtu je šw. Chczenizu
wustajil?

Krystus.

112. We czejim meni dyrbi šo
chczič?

We tem meni teho Wortza, a te-
ho Šsyna, a teho šw. Ducha.

113. Schto je ton chczenški klub?

B

Dyž

Dny Boh temu czlowekej, a toz
czlowek Bohu, niescho flubi.

114. Schto flubi Boh temu
Czlowekej?

- 1) Wodawanie tych rjechow,
- 2) Wumozjenje wot smerczie a
czerta,
- 3) A tu wjechnu sboznosz.

115. Schto flubi czlowek Bohu?
So je so.

1) Woreknycz czertej, a schita
kim jeho skutkam, a schitkemu jeho
waschnju.

2) Wjericz do Boha Wotzaj
Syna a sw. Ducha.

116. Schto je nowy narod?

Dny Boh czlowekej wjeru da,
duchowne žiwjenje sobu dzjeli, a
jene nowe waschnie we nim sa
poczne.

Praj mi Spruch?

JESUS praji k Nikodemusej
Sawjernje, sawjernje ja praju czi,
jeli, so so schtu nenarodzi swodu a
sducha, da won nemože do Bozeho
krlestwa vschindz. Jan. 3, 5.

Zamit teju Kluczow.

118. Kak schelake su Klucze
nebesow?

Dwoje: Klucz 1) teho wotsana
knjenja, a

2) Teho

2) Tcho sanknjenja.

119. Schto je klucz teho wota sanknjenja?

Wodaczje tych rjehow.

120. Schto je wodaczje rjehow?

Spuschčenje schitkeje winy a žtraffny tych rjehow.

121. Schto je klucz teho sanknjenja?

Sdžerženje tych rjehow a wusanknjenje wot šcheszijanskeje gmejny.

122. Komu budja rjechi wodate?

Pokutnym.

123. Kotsi su pokutni?

Kotsiž so swojich rjehow wutrobnje kaju, do Žesom Krysta wjeria, a swoje žiwjenje poljes pschuja.

124. Schto je pokuta?

Tene wotwobroczenje wot schitkeho rjeha psches wutrobne roskaczje, a wobroczenje k Bohu psches su prawnu wjeru.

125. Kak schelaka je pokuta?

Dwojaka: 1.) ta schjedna tych nejazych we Bozej nadži, 2.) ta wulka tych wupanenych (Božeje nadh).

126. Mele žtučow ma pokuta?

W 2

Dwoje:

Dwje: 1) Roskacžje tych rječow
a 2) Wjeru do Jesom Krysta.

127. Schto je rostacžje tych rječow?

Dyž cžlowek 1) swoje rjechi
posnaje a so jich wusnaje, 2) tych
hamych dla stysknoš, we swojej
wutrobi cžuje, a 3) je wutrobnje
hidži.

(Wucžbu wot Wjeru pyttaj bokkach
wpraščenach, 46 = 50.)

128. Schto dyrbi na pokutu pschindž?

Za nowa poslušnoš, aby po-
ljepšowanje teho žiwjenja.

129. Schto je nowa poslušnoš?

To wostajenje teho sleho, a
cžinenje teho dobreho.

130. Schto je so spowedacž?

Swoje rjechi posnacž, a sa wo-
dacžje tych hamych prosycž.

131. Kak schelaka je Spowedž?

Trojaka: 1) Psched Bohom,
jako: Wodaj nam nasche wine;
Božo! bycž mi rješnikkej nadne!

2) Psched blischim, jako: Zeli so
sym wam schto napschecžimo cžinił,
da proschu, so byschcže mi wodati,
ta cžju so poljepšowacž.

3) Psched prjedarskim Ham-
tom.

132. Praj mi spowedź psched prjea
darstkim hamtom?

Dostojny lubny Kneže, ja
proschu, wy zyli moju spo-
wedź blyschecz, a mi, na Bože
mjesto, moje rjehi wodacz:

O scbehomozny Božo, miłoszi-
wy Bote, ja kudy, hubeny,
rjeschny czlowek, posnaju so tebi
schitkich swojich rjehow a slo-
sziow, skotrymiz ja tebe dy rosnje-
wat, a twoju ztraffu, cžagnu a
wjecznu, sažlužil bym. Tych pak
schitkich je mi wutrobnje žel, a ka-
ju so jich jara, a proschu tebe
psches twoju nedogrunowanu
žmjelnosž, a psches to žwjate ne-
sawinowate horke čerpenje a
wumrecžje twojeho lubeho Syn-
na JEsom Krysta, ty by žyl
mi hubenemu, rjeschnemu czlowe-
kej nadny a žmjelny bycz, (ja ju,
spomožu teho žw. Duchu, žwoje
žiwjenje poliepschowacz a fromni-
schi bycz.) Hamen.

Druha Spowedź:

Ja rjeschny czlowek posnaju
psched Bohom a psched wami, so
ja wrjehach podjaty a narodženy
bym, džefacz Bože kasnje smyžle-

mi, słowami a skutkami pschestupil, a stem czařnu a wječnu žtraf-
 fu sařtužit hym, to schitko je mi
 wutrobnje žel. Za pař wjerju do
 JEsom Krysta, a troschtuju ho, so
 je won sawschje moje rjechi czeryit
 a dosř czinit; Zehodla proschu ja,
 wy žyli mi, na Bože mjesto,
 schitke moje rjechi wodacž, a na
 to, Krystuřowe czieto a krej w tym
 žonowanym kłjebi a wini, kpořny-
 nenju mojeje wjeru, řobu dźjelicž.
 Za žu spomožu teho řw. Duchu
 řwoje žiwenje poljepschowacž, a
 fromniřchi bydž. Amen.

133. Wele žtuřow ma spowedž?

- Czi: 1) Kosřacžje a řrudženje
 rjecha dla.
 2) Prawu wjeru do JEsom
 Krysta,
 3) To nowe prjotřfacžje kpo-
 ljepschowanju teho žiwe-
 nja.

Pray mi Spruch?

Za dźjach: Za žu posnacž te-
 mu Kneřej řwoje pschestupenje,
 a ty mi woda tu sřosř mojih rje-
 řow, Sela, Psalm. 32, 5.

Bože

**Bože Wotkasanje, aby Sa-
krament teho Woltarja.**

(NB. Wuczbu wot Sakramentow pyta-
taj horkach wpraszew. 98. 103.)

135. Schtu je Bože Wotkasanje
wustajil?

Krystus.

136. Schto je won wtem Sakra-
menczi wustajil?

Sewoje wjerne czjelo, a swoju
wjernu krej.

137. We czim je won to wustajil?

To czjelo we tym žonowanym
krijebi, tu krej we tym žonowanym
wini.

138. Kczomu je won to wustajil?

Krydži a kpiczu.

139. Dyrbja schizy kscheszijenjo Bo-
že Wotkasanje po wobimaj zta-
tomaj wuziwacž?

Haj, schtuž jo po jonym žtalczji
wuziwa, tbn je prawje newuziwa.

140. Czohodla?

Dokelž Krystus sjarwnje pschifa-
sał je: Smicže a jnsze, smicže a
picže schizy sneho zc.

141. Kak schelake je to wuziwanje
Božeho Wotkasanja?

Dwojake: 1.) Sakramentske,
aby swohnomne,
2) Duchowne, aby snuzkomne.

142. Schto je to Sakramentske
wuziwanje?

Dnž Krystuſowe czjeło a krej,
stym kljebom a winom, sczjelnym
ertom wuziwane budže.

143. Schto je to duchowne wuzi-
zowanje?

Dnž Krystus we tej duschi
psches prawu wjeru wuziwany
budže.

144. Schtuha ma to sakramentske
wuziwanje?

Schizy, czi pokutni křwojes
sbožnoszi, czi nepokutni křwoje-
mu budej.

145. Kotsi maja to duchowne
wuziwanje?

Zeno czi pokutni, a to su czi
dostojni hoszjo pschi Božim
blidzi.

146. Kajki wuzitk dawa Bože
wotkasanje?

Wodawanie tych rječow, ži-
wenje a sbožnosz.

147. Schto ma kójdy na kédzbu sacz
kiz ze kBožemu Blida hicz?

Won dyrbi so:

- 1) Predy Božeho Blida spyt
tacz, hacz ma rosfaczje,
wjeru, a to dobre prjotk-
saczje.
- 2) Pola Božeho Blida so nu-
tynje sadžeržecz, so mo-
dlicz, Boha, Krystusa a
ton Sakrament wopom-
nicz.
- 3) Po Božim Blidzi teho Knes-
sa smercz pschypowedacz a
wnowem žiwjenju kódzicz.

148. Ssu cžikami dostojni hoszjo,
kotsiz so kwojich rjehow noch-
zedža wostajicz?

Nje, woni su nedostojni, a
wuziwoju Bože wortkasanje kšwo-
jemu satamanstwu. Pschetož do-
stojni dyrbja so wot schitkeho
smašana teho Cžjela a Ducha
wuredžicz, a wobstajni hacz do
kónža wostacz pschi wuřweczenju
we Bohabojoszi, 2. Korinth.
7, 1.

149. Kaž možesch ty pschi wuziwanje
nju Božeho czjela sdycho-
wacž?

O ty Jehnjo Bože, kotrež teho
šwjeta a moje rjechi nešesch, šmil
šo nademnu!

150. Kaž možesch ty pschi wuziwanje
nju Božeje Krowje sdycho-
wacž?

Moj JEsuso, twoja Krej wu-
zisz me wot mojich rječow!

151. Praj mi Spruch?

Schtož nedostojnje jn wot teho
Kljeba, aby pije steho kelicha teho
Knesa, ton šo pscherjeschi na tem
czjeli a krwi teho Knesa. Nech
šo pak czlowek šam spytuje, a
nech tak jn wot teho Kljeba, a pi-
je steho kelicha. Wschetož schtuž
nedostojnje jn a pije, ton jn a pije
šebi šam ton šud, so won nero-
šubži to czjelo teho Knesa, I, Ko-
rinth. II, 27-30.

* * *
* * *
* * *

Wojucže wo to, so byšceže
psche

psches te ezješne rota nuzschli,
Luf. 13, 24.

Ezincze, so byschwče wy sbožni
byli, sbojoszu a serženjom, psche
tož Boh je, kiž wam moznje da
wa to, so zecze, a to, so czini
cze, po tym dobrym spodobanju,
Phil. 2, 12. 13.

Kak mam wojowacž, schto mam
czinicž?

Łaj, tu masch skrotkim to
Wustajenje twojeho Sbožn
smenom?

1. Pofnaj, so ty hubenny
rjeschnik by,
2. Dai bebi schittich swo
jich rjechow wutrobnje
žel bycž,
3. Wotwobrocž so wot
schittich rjechow, a hidž
je,
4. Gapschimn Krystusko
wu

wu saſtažbu sprave
wjeru.

5. Wostaj ho ſcheho ſte-
ho,

6. Czini to dobre ſwje-
ru,

7. Pokyln ſwoju wjeru,
luboš, a nadžiju pišes
modlitwu, Bože ſlo-
wo, Wortkasanje ꝛc.

8. Bycž Bohu ſwjerny,
hacž kšimereži.

9. Tak doſtaneš tu Kro-
nu teho wieczneho
Žiwjenja.

S a m e n.

es
es
u,
es
o,
u,
o,

